

[Stensballe.]

Forhandlingsreglerne. Efter de Oplysninger, jeg har, er det *ikke* gaaet saadan, men det bliver nok klaret i Aarets Løb — det kan vi ikke staa og diskutere her i Dag. Jeg har mine Oplysninger fra saa paalidelig Kilde, at jeg fremdeles holder fast ved dem, og det skal ogsaa nok vise sig, at jeg har Ret.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) sagde, at de Radikale tog Forslaget, som det er, og det var de nødt til at gøre. Men hvorfor er det ærede radikale Parti nødt til at gøre det? (*Den fungerende Statsminister* [H. P. Hansen]: Fordi det er rigtigt). Hvorfor er det mere rigtigt i Aar end i Fjor? I Fjor var de aabenbart ikke nødt til det, da tog de det ikke, ønskede ikke at tage det — det fremgik af alle de Forhandlinger, vi førte sammen. Nej, naar de er nødt til det i Aar, er det, som Folketingsmand Rager sagde i Gaar, fordi Regeringen og Socialdemokraterne forlanger det. Det blev sagt tydeligt i Folketinget, og det er vel ogsaa det, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds mener, men han udtaler sig jo mere diplomatisk end Folketingsmand Rager. Jeg kan ikke forstaa, der er mere Grund til at tage Forslaget i Aar, end der var i Fjor; Forholdene ligger akkurat ens, bortset fra, at i Aar staa vi over for en Strejke, i Fjor var det en Lockout.

Det ærede Medlem sagde, at i Fjor opnaaedes der et Flertal i begge Rigsdagens Ting; nej, da opnaaedes der *Enighed* i begge Rigsdagens Ting, i hvert Fald inden for de fire store Partier, og jeg tror ogsaa, det vilde have sin Betydning, om der opnaaedes Enighed i Aar. Det mener Regeringen altsaa ikke, og det maa den saa tage Ansvaret for, som det ærede Medlem ogsaa sagde.

Voldgiftstanken arbejder sig frem, fastslog det ærede Medlem. Ja, det bliver da i hvert Fald ikke ved Hjælp af det radikale Parti, efter det der foregaar i disse Dage, idet man jo nu gaar imod Voldgift —, det er mærkværdigt, at man saadan slaar sig selv paa Munden.

Det ærede Medlem henviste til, at en Voldgiftsret ikke kunde komme til synderligt andet Resultat end Mæglingforslaget, for ellers kunde Dommen ikke holde. Jo, det Resultat, en Voldgiftsret kommer til, holder da altid. En Voldgiftsret behøver ikke at tage de Hensyn, som Forligsinstitutionen maa tage; Forligsinstitutionen skal nemlig fremskaffe et Forslag, som skal vedtages af begge de modstaaende Organisationer. Deri ligger den store Forskel. Denne

Forskel har ogsaa den højtærede fungerende Statsminister svært ved at forstaa, idet han sagde: Hvilke andre Hensyn kunde en Voldgiftsret tage end dem, Forligsmanden tager? Det er sagt før, men jeg gentager, at Forligsmanden maa søge at udarbejde Forslag, som han kan vente bliver vedtaget af begge Parter, medens en Voldgiftsret ogsaa maa tage Hensyn til, om Erhvervene kan bære det, der foreslaas, om Samfundet kan bære de Lønninger, der bliver Følgen, tage Hensyn til Konkurrencen med Udlandet o. s. v.; dette vilde den højtærede fungerende Statsminister være inde i, hvis han havde deltaget i de Forhandlinger, som fandt Sted under Statsministerens Ledelse angaaende Forligsinstitutionens Forhold i det hele.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Betragtninger, som den højtærede fungerende Statsminister i øvrigt anstillede, men jeg vil dog gerne spørge: Hvis der var kommet en Strejke, hvem havde saa Ansvaret? Er det ikke dem, der har udsendt Strejkevarsler? Det kan da ikke blive dem, der ikke har udsendt noget Varsel.

Vi for vort Vedkommende ønsker ikke, at der skulde komme Storkamp, det har vi vist ved vort Forslag. Men Forholdene kan udmærket rettes gennem en Voldgift; det kunde de i Fjor, det kan de ogsaa i Aar. Man kunde indføre den selv samme Bestemmelse som i Fjor, at Arbejdet skulde genoptages, eller, rettere sagt, i Aar maatte man sige, at Arbejdet ikke maatte nedlægges, og saa skulde der udbetales Lønninger paa samme Maade som i Fjor, og de Ændringer, der blev en Følge af Voldgiften, skulde have tilbagevirkende Kraft. Nej, der vilde ingen Vanskeligheder være ved en Voldgift, og der vilde være den Fordel ved den, at der blev Mulighed for at faa rettet de Urimeligheder, som jeg mener er kommet ind i Forligsmandsforslaget.

Den højtærede fungerende Statsminister spurgte om, hvor mange Smede og Maskinarbejdere der kun har 109 Øre. Det ved jeg ikke, og det skal vi heller ikke afgøre her; det er den Slags Ting, en Voldgift skulde klare. Den højtærede Minister nævnte ogsaa nogle Tal til Belysning af, hvad der betales unge Arbejdere. Jeg maa sige, at jeg har andre Tal, men vi har selvfølgelig de samme Tal, som foreligger fra Forligsmandsinstitutionen, og derefter faar en ung Arbejder paa 15 Aar, som jeg sagde, 1 000 Kr. Og hvis der ellers bliver meget Arbejde i Byerne, kan jeg se, hvordan det saa gaar de unge Arbejdere ude paa Landet: de vandrer til Byerne, for med de Erhvervs-